

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

CORTOMALTESE_MELIH41

NAKRETTİN HOCA SAYISI!

— Benim düşeceğimi bildin, peki bunun düşeceğini neden bilemedin?...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

diş bakımında yeni bir dönem...

SİLİKADENTLİ
grin[®]
ŞEFFAF YEŞİL DİŞ MACUNU

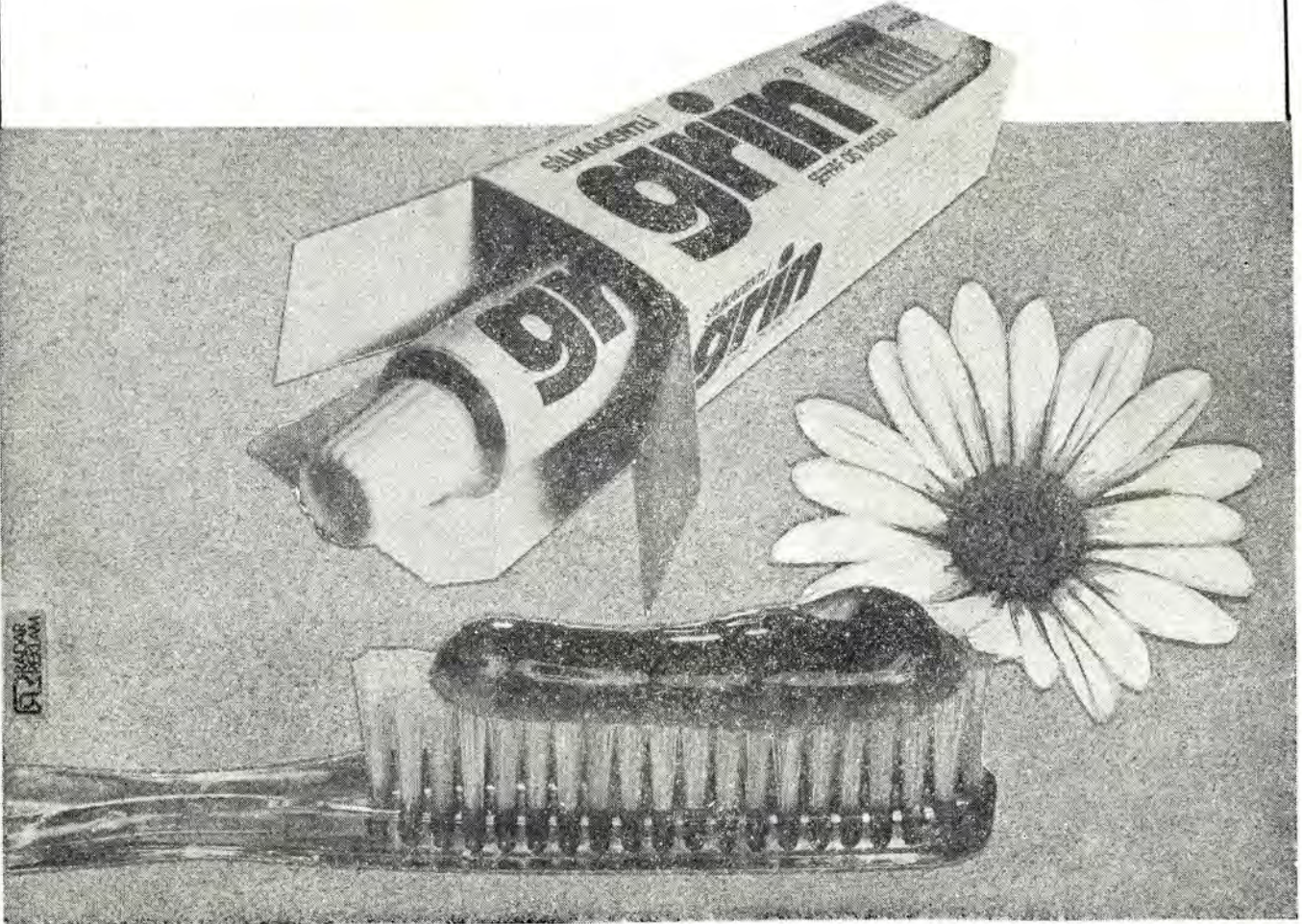
Yepyeni, benzersiz bir diş macunudur Grin:
Yeşil, şeffaf ve hoş kokulu.

Dolgu maddelerinden arılmıştır:
Temizleme ve beyazlatma gücü çok fazladır.

Silikadent'lidir: Dişlere parlaklık ve beyazlık kazandırır.

Antibakteriyel'dir: Besi fermentasyonunu
ortadan kaldırır, ağız kokularını giderir.

Fluorid'lidir: Diş minelerini güçlendirir çürümeleri önler.

Akbaba

Kurucusu :
Yusuf Ziya
ORTAÇ

YIL : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 28 * Haftalık Siyasi Mizah Gazetesi * 7 Temmuz 1976 — Fiyatı 250 Kuruş

Açıklamasın daha iyi

BAŞBAKAN Süleyman Demirel'in büyük bir gazetemizin yazı işleri müdürü — başyazarına yaptığı açıklamaların bazı bölümlerini okuduk. Bazı bölümlerini diyoruz, çünkü tümünü okumak gereksizdi. Suç gazetecinin değildi kuşkusuz. Ayrıca, başlığına rağmen yazı bir «açıklama» da değildi.

Yazı, bir köşe kapmaca oyununun kâğıt üzerindeki dökümüydü. Gazeteci tüm yeteneklerini kullanıyor, can alıcı sorularla konuların derinliklerine inmeye çalışıyordu. Tüm sorular, dipsiz bir kuyuya tutulan kibrit ışığı gibi etkisiz kalıyordu ne yazık ki. Belirli sözler vardı Bay Demirel'in umursamazlıkla tekrarlayıp durduğu. Sorular değişiyor, karşılıklar hep aynı noktanın çevresinde dönüyordu.

Politikayı kesin söz söylememe sanatı olarak tanımlayanlar vardır. Eğer bu tanımın doğruluğu kabul edilirse, politika sanatının belki de yeryüzündeki en büyük ustasının Bay Demirel olduğu da kabul edilmeli. Bay Demirel binlerce söz edip hiçbir şey söylememe yeteneğine sahip. Satırlara yukarıdan aşağı, aşağıdan yukarı bakıyorsunuz. Belirli bir paragrafı birkaç kez okuyorsunuz. Söylenenlerin bir özeti yapmak istediğinizde, kafanızda başıboş dönen lakırdı yığınlarından başka bir şey bulamıyorsunuz.

Ayrıca... Cumhurbaşkanının sözlerini çarpıtıyor Bay Demirel, ana muhalefet liderinin sözlerini çarpıtıyor, kendisiyle konuşan gazetecinin sözlerini çarpıtıyor, hattâ huzunı alamayıp kendi sözlerini bile çarpıtıyor sık sık.

Bay Demirel'in «açıklama»ları, sağlam mantıklı kişilerin sınırlarını öldüresiye törpülemek amacıyla yapılmışa benziyor. Garip anlamlar taşıyan sözlerin yanı sıra, onca uğraşmanıza karşın hiçbir anlam çıkartamadığınız sözler de var.

Aralıksız konuşuyor adamımız. Ağzına ne gelirse söyleyerek...

«Sayın Cumhurbaşkanı kimseyi

itham etmiyor, bu genel bir itham, Panislâmizm ve Pantürkizm Türkiye'de olacak şeyler değildir diyor... Sayın Cumhurbaşkanı söylediği sözü, herhalde Türkiye Cumhurbaşkanı olarak söyleyeceği sözü esirgemez. Birisini hedef alıyorsa o lafı boşa söylemez, hedefine söyler. Yani şimdi Sayın Cumhurbaşkanı'nın 27 Mayıs nutkunu yorumlamak suretiyle onun koymadığı hedefleri ve bizim koymadığımız hedefleri koymayı yanlış bulurum...

«Anayasanın dibâçesinde bir yere geldiğiniz zaman Anayasa'nın Türkiye Cumhuriyeti Kurucu Meclisi ta-

rafından hazırlanan bu Anayasa'yı kabul ve ilân ve onun asıl teminatının vatandaşların gönüllerinde yeraldığı inancı ile hürriyete, adalete, fazilete aşık evlâtlarının uyanık bekkiliğine emanet ediyor. Yani Cumhuriyeti yıkacağız diyenin karşısında bırak yıksın demiyecüksin de, yıktırmayacağım demek buradan doğuyor.»

«Hiçbir şekilde burnunun kanaması, yani herhangi bir vatandaşın burnunun kanamasına tümüyle karşıyız.»

«Suçlu saymak veya saymamak benim işim değil. Ben sadece hâdiseyi görüyorum...»

«Görmüyorum efendim. Ben sadece hâdiseyi tesbit ediyorum.»

«Yok yok memleketi idare edememekle. Memleketin bütün meseleleri içinden çıkılmaz hale geldi.. MSP'yi idare değil, gayet açıklıkla söylüyorum, kimseyi de idare değil.»

Bay Demirel'i Türk halkı büyük bir olasılıkla ilerde kötü bir düş, ters bir rastlantı olarak anacak. Ama felsefe dünyası ona çok şeyler borçlu olacak. «Demirellizm» sözü çoktan yerleşti ilgili çevrelerde. Buna eskiden «saçmanın mantığı» denirdi.

Bu adamın düşünme biçimi mi herkesten farklı, yoksa normal düşünebildiği halde ağızından çıkanları kontrol mu edemiyor? Birinci şık da, ikinci şık da doğru olsa, insanın aklına aynı soru takılıyor:

Bu adam bulunduğu yere nasıl gelebildi ve nasıl kalabiliyor orada? Gelin de saçmanın şeytanın işine.

AKBABA

— Demirel, «Vatandaş M.C.'yi tuttuğunu göstermiştir» dedi... —

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Hazırlayan :

Burhan ESEN

Nasrettin Hoca

1976

Aramıza yine geldi Hoca

Esprilerinin salçası bolca

Ne demişti hoca, pazara götürdüğü hindi satılmayınca:

— Yahu ne diye papağa. na mangırı sayıyordu da, benim babahindiye şöyle alıcı gözle bile bakmıyor. sunuz?..

— Hocam o kuş bildiklerinden değil. İnsan gibi konuşuyor.

— İyi dersiniz, hoş söylesiniz ama, o konuşuyor. sa, buncağız da düşünüyör!..

Demek daha o yıllardan başlamış ağustos böceği gibi cırlayanlara değer vermek. Düşünenleri yermek.

• • •

Aradan yüz yıllar geçmiştir. Esprileri güncelliğini kaybetmemiş, eski memiştir.

Bilirsiniz hırsız hikâyesini, Hocanın evini soy-muştur biri. Komşular toplanmışlardır başına:

— Kabahat sende, Kapı-

ESKİMEYEN NASRETTİN HOCA

ya daha iri kilit vuracaktır.

— Pencerelerin demiri yok!..

— Uykunuzda ağır galiba. Herif evi soyarken siz mışıl mışıl uyumuşsunuz.

— Kuş uçmaz, kervan geçmez yerde ev tutamın hali böyle olur.

Hoca en sonunda dayanamamış:

— Yahu, demiş, bütün kabahati benim sırtıma yüklüyorsunuz. Bre insafsızlar, hırsızın hiç mi suçu yok?..

Gelde şimdi anarşik olayları hatırlama. Hergün çekilmektedir bir tetik. Bir öğrenci toprağa düşmektedir gencecik.

Katil unutuluyor. Cinayet yutuluyor. Öldüren değil, ölen suçlanıyor:

— Sol kolunu kaldırımsaydı...

— Sağdan yürümeseydi..

— Üniversitenin yanından geçmeseydi.

Hani insan, neredeyse, Nasrettin Hocalaşacak, bu densizlerle dalaşacak:

— Yahu, şu gençleri politikanın silahlısının içine iten, onu komando olarak eğiten, beline tabanca takan, elindeki bombanın fitilini yakan belirli çevrelerin hiç mi suçu yok?

Burhan ESEN

VAZGEÇTİM

Nasrettin Hoca'ya sordular:

— Hocam, yine Akşehir gölüne yoğurt çalacak mısın?

— Yoğurttan vazgeçtim. Bu kez sunta mayalayacak, vergi iadesi çalacağım!...

AYI YAPIYORLAR

— Ya demek hocam, eski ayları kırarak yıldız yapıyorlar ha?..

— O eskidendi erenler. Şimdiki ayların sonuna bir (i) harfi koyup ay'ı Ayı yapıyorlar!...

YORGAN GİDER, KAVGA BİTER

— Hırsızlar üzerindeki yorganı alıp gittikten sonra: «Yorgan gitti, kavga bitti» demiştin değil mi?..

— Eski hırsızlar insafliydi. Şimdiki ev sahibinin yatağı, yorganı ile yetinmiyorlar. Çoğu zaman hane sahibinin canını da almadan gitmiyorlar..

UÇAKTAN İNDİ HOCA LAFLAR ETTİ KOSKOCA

ESENBOĞA Hava alanında sıkı güvenlik tedbirleri alınmış. Panzerler asfaltlara, keskin nişancılar civarda-

ki katlara yerleştirilmişti. Nasrettin Hoca aramızda yaşadığı günlerde: «Yorgan gitti, kavga bitti» dediği için sağırların dikkatini çekmiş, hele komşusundan ödünç aldığı kazan geri istenince: «öldü» diye

cevap vermesi olayın üzerine tuz biber ekmişti. Böyle laf söylemek, halt etmektir. Haşhaşta sola dönmektir.

Nasrettin Hoca uçaktan inince ve başını sağa sola çevirince şaşırmıştı:

— Ey ahali, dedi, nedir bu meydanın hali?

— Size karşı çıktılar hocam!

— Ben ne Anayasayım, ne de yargı organı, sırtıma sarmışım yatağı yorganı. Ben bir hoca!

biçareyim. Destuur, yol verinde geçeyim.

Gazeteciler hocayı soru yağmuruna tutmuşlar, onun yorgun bulunduğunu unutmışlardı. Biri sordu:

— Sağdan mı yürüyeceksin hocam, soldan mı?

— Dereden tepeden değil, bizim merkebin yürüdüğü yoldan.

— Aramızdan ayrılmış dünya çok değişmiş değil mi?..

— Değişen dünya değil, insanlar. Karakaşanın yerini karatren almış. Karagözüle Hacıvat gitmiş, Ecevit'le Demirel gelmiş. Tellağların yerine TRT'yi koymuşsunuz. Oy almak için birbirlerinin gözlerini oymuşsunuz. Elma yerine, halkı soymuşsunuz. Kısacası bütün kepazeliklere doymuşsunuz!

Gazeteciler hocanın yakasını bırakmıyor, sorularına devam ediyorlardı:

— Merkebin de birlikte getirdin mi?

— Ben aklımı yitirdim mi? Elli lira sayılıp, eşek nallatılmaz. Bu kadar mangır sokağa atılmaz.

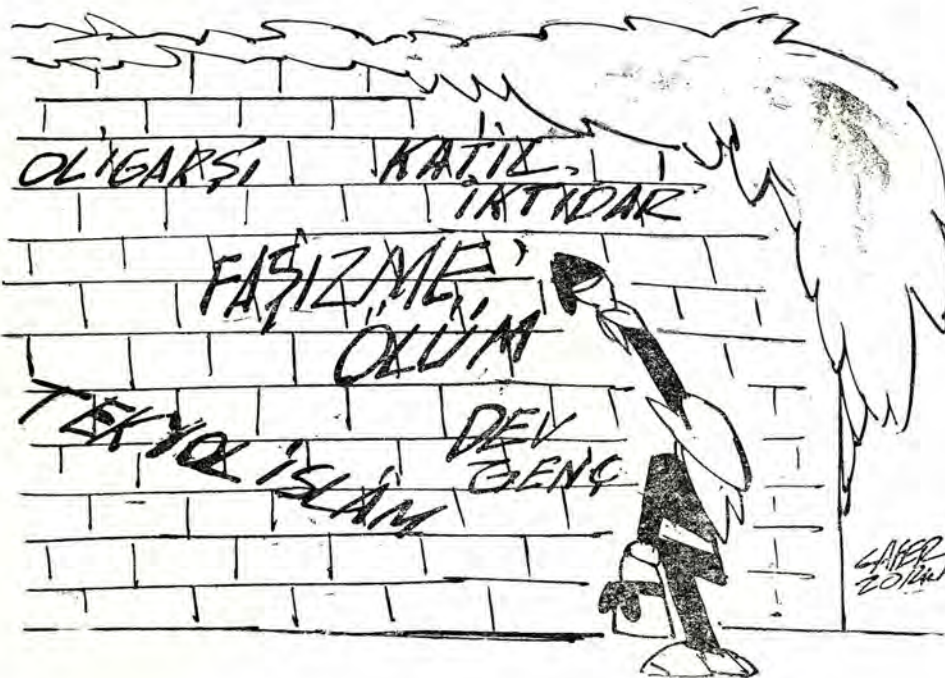
— Biz yirminci yüzyılı beygir gücüyle aşyoruz. Eller uzaya, aya giderken kırat çağını yaşıyoruz..

— At binenin, kılıncı kuşanandır. Anladığım kadarıyla sizde usta politika başında külahtan dolaşanındır.

— Bu yıl yine Akşehir gölüne yoğurt mayalayacak, «ya tutarsa» diyerek bizi oyalayacak mısın?..

— Politikacı açık gözler gölü yürütmediler, şişelere doldurup Taşdelen suydur diye halka satmadılarsa, bir kez daha demeyeceğim. Ama bu sefer: Ya tutarsa! demeyeceğim. Elin oğlu ne palavralar atıyor. Terkos suyuna biraz kola, biraz beyaz boya damlatıp, yoğurt diye satıyor!

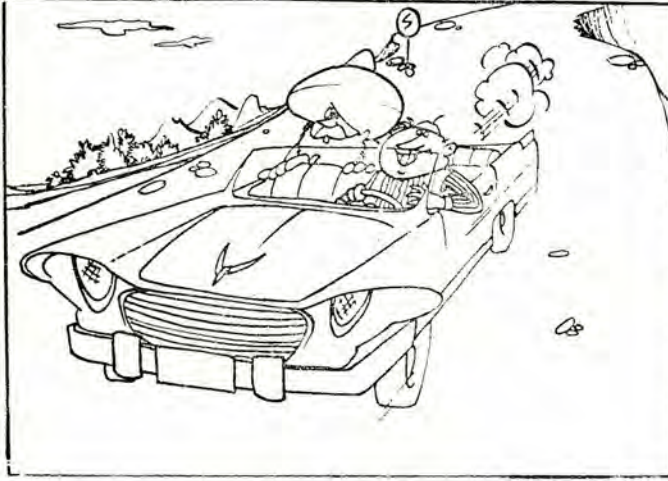
— Öğrenime yaz günlerinde devam edilecek —

Y A Z

HOCA VE OGLU

Araba sevdasına Hoca'da katılmıştı, Mangırları sayarak bir Wolsvagen almıştı. Hocanın oğlu vardı o gün direksiyonda, Depo doldurulmuştu benzinle istasyonda..

Kâğıt gibi asfaltta uçmaktalardı tam gaz, Hoca: «Oğlum» diyordu «yavaş gidelim biraz!» «Oto icat edildi, yollar da oldu löküz,» «Karşına çıkar geçen, asırdan kalma öküz,»

Aldırmıyordu oğlan. Dedi: «Korkaksın baba,» «Et eliyi çıkalı hepsi gitti kasaba.» Derken manda yerine görünmüştü koca M.A.N, Hoca bağırdı: «Dikkat, hemen gaza bas aman!»

Bilirsiniz hocanın oğlu biraz sakardı, Kim ne söylerse şaşkın, tam tersini yapardı. Bir saniye düşündü, bu kez tutacaktı lâf, Eski saçlarını da belki ettirirdi af.

Çektığı ayağını bastı gaz pedalına, Kaza ikisinin de baktı elbet falına. Beklemeyin boşuna hikâye burda bitsin, Fazla merak edenler Hastahaneye gitsin!..

SIRTINDA gayet iri, şişman birini taşıyordu. Yokuşu tırmanıyordu. Dili hâzretten bir karış dışarı çıkmıştı.

— Merhaba bay eşek, dedim.
— Merhaba ama, beni lâfa tutma. İşimiz çok acele. Ben bay değil, bayanım.
— Nereye götürüyorsun bu iri yağ tulumunu?

— Sosyal Adalet konulu bir konferans vermeğe gidiyor. Yolda arabası bozulmuş. Sahibimden kiralayarak üzerine bindi. Kendisi bir partinin milletvekili imiş. Salona yaklaşınca benim sırtımdan inip, sizin omuzlarınıza binecek.

— Feylezofluğun kocaman kulaklarından ötürü değil de, böyle iri lâflar etmeden ileri geliyormuş desene...

— Keyfim yerinde olsa o zaman götürdün feylezofluğun nedemek bulunduğunu... Mikrofondan ayrıldığım için effkârıyım biraz. Rica ederim,aynen yaz.

— Ne mikrofonu imiş o, öyle? Kimsenin dinlemediği, kafa tütülmekten başka işe yaramayan açık oturumlardan birine seni de davet mi ettiler?

— Gazeteler yazdı, okumadın mı? Radyo idaresi beni üçüncü sınıf hanendeliğe indirmiş. Kızdım tabii. Bundan sonra okumamağa karar verdim. Gazinocular peşimdeler ama hiç birine yüz vermiyorum. Üç şarkı oku, iki defa kırt, azıcıkta cilde dağıt. Mangırımız neşeli, bonolarımız dört köşeli... diyorlar. Fransanın payitahtı Avrupadan, Büyük Okyanustan da teklifler var. Gel buraya koca kulaklı güzel. Oku birer gazel, diye çektiler tel. Önce olmaz, diye ettim naz, peşimde bi-

EŞEK

raz daha papuç sürtsünler. Avansları hazırsa, söyleyin lütfen, menejerimi görsünler.

Bizim nallı şarkıcının yükseklerdeydi gözü. Anırmaya başlamıştı daha bitmeden sözü.

— Vay, dedim, öge öge... göğe çıkardığın ses bumuydu? Buna düpedüz anırmak denir. Ne yutulur, ne yenir.

İşte TRT idarecileri de senin gibi sanattan anlamadıklarından hakkımı yediler, sınavı kazanamadın dediler.

— Müzik faslını geçelim bir kalem. Ne mal olduğunu, bu konuda bilir, cümle alem, Harîçten gazel okumayı bırak da gel konuya. Başlıyorum soruya. Eşek hoşaftan anlamaz, diye bir laf dolaşır insanların ağzında. Neden-dir acaba?

— O lakırdıyı iki ayaklı merkepler uydurmuşlardır. İçinizde hoşaf tanelerini çekirdeklerle yutanlarınız var. Bizde sizin gibi eşeklik ederek çekirdekleri yutmamak amaçlı ile hoşafın tanelerine dokunmaz, sadece suyunu içmekle yetiniriz.

— Kırat politikanın içinde kaç yıldır. Senin öyle bir niyetin yok mu? Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

— Vallahi biz, pastırmaların, sucukların içine sokulmaktan fırsat bulup da politika da boy gösteremedik şimdiye dek. Politikaya giremedik ama, mizahımızda önemli yerimiz var.

— Anlamadım? Nasıl girdiniz güldürücü-ğümüzün içene? Gerçi münasebetsiz durum-lar yaratırlar:

— Eşek şakası yapma! derler. Lâkin bu bizim ölçülerimize sığmayan lâtifelerdir.

Merkeple birlikte hem yürüyor, hem yavaş sesle konuşuyorduk. Üzerindeki bereket lâfı-mıza karışmıyor, sadece dinliyorduk.

Karakaçan bir süre düşündükten sonra:

— Nasrettin Hoca üzerime ters binip de, eline kuyruğunu almasaydı doğru dü-rüst gülmenecek tek fıkranız bulunmayacaktı.

— Hocanın fıkrası bir tane değil ki... Yüzlerce var...

— O yüzlercecinin yarısında mutlaka ben de görünürlüm. İstersen birini anlatayım: Komşusu hocadan eşegini istemiş.

— Yok demiş, hoca. O sırada eşek anırmış ahırdan.

Hoca:

— Yahu, demiş... Yok dedik ya. Bana de-ğil de eşegin lâfına...

— Yeter, dedim, bunların hepsini biliyo-ruz. O hikâyelerin içinde merkepler figüran bile değil. Dekor gibi kullanmıştır hoca sizi...

Kızmıştı. Bir çift ateş vermişti aniden. Be-reket boşa gitmişti.

Peşinden sadece:

— Vay eşeğle eşek... diyebilmişim.

Burhan ESEN

ÖNSÖZ

Biliyorum, «Sam Amcam» diyerek sahip çıkmama bazıları kızacaklar. «Olur mu öyle iş?» diyecekler. «Sam Amca hepimizin amcası. Yalnız senin değil. Sen kim oluyorsun?»

Kusura bakmasınlar. Ben Sam Amcamı herkesten çok sevirim. Sam Amca en çok benim amcamdır. Ben Sam Amcamı bu kadar, bu kadar, nah bu kadar severim!...

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN SAM AMCA!

4 Temmuz 1776'dan, 4 Temmuz 1976'ya... İkiyüz yıl, dile kolay.

Seninle yüzdoksantıncı yüzdoksanyedinci, yüzdoksansekizinci ve yüzdoksandokuzuncu yaş günlerinde beraberdik. İkiyüzüncüsünde birbirimizden uzaktayız, üzgünüm. Yine de gönlüm seninle. Sana bu mutlu gününde beden, ve en çok da kafa sağlığı dilerim. Postayla küçük bir armağan gönderiyorum. Ne olduğunu biraz düşünürsen çıkartırsın. Birkaç ipucu vereceğim: Bir giyim eşyasıdır ama, örtünmek ya da soğuktan korunmak için giyilmez. İki kolu vardır, bağları vardır. Sımsıkı gerilir ve arkadan bağlanır. İnsan kendi kendine giyemez onu. Başka birinin giydirip ipleri bağlaması gerekir. Bu dediğim giyeceğin yatıştırıcı etkileri saymakla bitmez. İyi günlerde giy. Düzenlenen çılgın ve renkli törenler sırasında beni an. İkiyüzüncü yaş bir kez gellir.

WATERGATE'İ HATIRLIYOR MUSUN?

Ne günlerdi ama, değil mi? Çocuklar gibi eğlenmiştik.

Başkan, televizyona çıkıp namussuz olmadığını söyledi.

Sonra namussuzluğu kabul edip tası — tarağı topladı gitti.

Adalet Bakanı, yasaları yürütmekle görevli kişi; yalancı tanıklık suç ortaklığı ve adaleti engellemek suçlarıyla yargılandı.

General Alexander Halg, Nixon'un sağ kolu, Beyazsaray'da bant kayıtlarını silen «gizli ve olağanüstü bir güç» olabileceğini söylüyordu.

Ford, kendisinden önceki Başkan Nixon'un tüm suçlarını bağışladı. Ford'u Nixon getirmişti Başkan yardımcılığına. Vergi kaçakçılığı yüzünden Spiro Agnew bu görevi bırakmak zorunda kalınca. Biraz karışık ama, eğlendirici.

Bazıları bir kart basıp köşe başlarında dağıtmışlardı, hatırlıyor musun?

Bu kartın hâmlilini kayıtsız şartsız bağışlayınız.
(Bir kişiliktir.)

(İmza)
A.B.D. Başkanı
Gerald Ford

Ama ne eğlenceli günlerdi!..

ÖZGÜRLÜK TRENI

Bana küçük küçük ne çok kazıklar attın! En sonuncu kazığın «Özgürlük Treni»ydi. Beş dolara oturdu tam.

Bir tren vardı. İşbilir kişiler bu treni ikiyüzüncü yılına yaklaşan Amerikan tarihinden anılar, resim-

ler, sesler, oynar görüntülerle doldurmuşlardı. Bir uçtan giriliyor, kulaklıklar takılıyor, durmadan yürüyen bir kayış üzerinde gidilerek öbür uçtan çıkılıyordu. Birkaç dakikada bitiyordu her şey. Tren ülkenin her yanını dolaşıyordu. Yüzbinlerce insan para verdikleri yetmiyormuş gibi saatlerce kuyrukta bekleyerek geziyorlardı bu müze — treni.

İkiyüzüncü yaş günü bir kez gelir. İkiyüzüncü yıl treni de.

Tren bir özel girişim eseriydi kuşkusuz. Zaten senin ülkende posta yönetiminden başka devlet girişimi yok sayılır.

SANA HAYRANLIĞIM BOŞUNA DEĞİL

Yaratıcılığını, özgürlüğünü, glri şimciliğini beğenmemek elde mi? Şeytanın aklına gelmeyecek işler senin kafandan çıkar. İkiyüz yılının bir tek gününü boşa geçirdiğini sanmıyorum. Kafan öyle bir çalışır

ki, arı kovanları haltetmiş yanında.

Arı kovanlarından söz açılmışken... Brezilya'dan yola çıkıp sana doğru gelen katil arılar ne âlemde?

Yirmi yıl önce Brezilya'da bir profesör, bol bal veren ama sinirli ve saldırgan yaratılıştaki olan Afrika arısı ile, iyi huylu ama tembel Brezilya arısını çiftleştirip hem iyi huylu, hem de bol bal veren bir arı türü üretmeyi umuyordu. Çiftleşme gerçekleşti ama, ortaya çıkan melez, bir canavardı. Alkol kokusu, küçük bir gürültü, ya da kara glyisler bu canavarı çileden çıkarmaya yetiyordu. Sonra bu canavarlardan bir bölümü profesörün elinden kaçtı. Üreyerek ve karşılaştıkları arı oğullarını kendilerine benzeterek yılda ikiyüz millik bir hızla kuzeye doğru göçetmeye başladılar. Yol boyunca yüzlerce kişiyi sokup öldürerek ve

hiçbir şeyden yılmayarak. Bildiğim kadarıyla Güney Amerika'nın kuzey kıyılarına epeyce yaklaşmış olmaları şu günlerde.

İşte Sam Amcam son görüşmemizde, Panama Kanalı'nın kuzeyine gireceği bir ağla bu arıların daha kuzeye çıkmalarının, Amerika Birleşik Devletleri'ni işgal etmelerinin önüne geçmeyi tasarlıyordu.

Ağı gerdin mi Sam Amca?

Sen eskiden beri korkulu öyküler meraklısındır. Köpekbalıklarının korkunç dişleri için romanlar yazdın, filmler çevirdin. Sonra insan benliğini pençesine alan şeytanlara geldi sıra. Ardından atmosferin zehirlendiğini ballandıra ballandıra anlatarak herkesin ödünü patlattın. Bir ara atom enerjisinin tehlikelerini doladın diline. Derken arılara, yarıdağlara, yersarsıntılara geldi sıra.

Ben seni bilirim Sam Amca.

Hiçbir şeyi boşuna yapmazsın.

Masallardan çıkmışa benzeyen bu öcüleri ortaya salmandaki amaç ne? saran gerçek tehlikeleri görmeye, kendini kandırmaya mı çalışıyorsun? Yoksa yoksa bizi mi kandırmaya çalışıyorsun?

Sulhi DÖLEK

Haftaya: Amerika En Büyük, Amerika En Çılgın.

— A.B.D. İki yüz yaşında —

— İkiye zam geliyor —

«Şişede durduğu gibi durmaz»!...

NASRETTİN HOCA MECLİSTE

Asırlar var ki, Hoca, doğru yolun simgesi
Anlayana ders olmuş, her sözü, her nüktesi...

Halkımızın günlünde taptaze yaşamaz mı?
Şu halimizi görse kahkaha atamaz mı?...

Varsayalım ki Hoca, günümüzde olsaydı,
Hem de kürkünü giyip, Meclis'te bulunsaydı...

Yakışırdu sanırım, böyle yüce bir yere,
Nükteler döktürdü, halkın nabzına göre...

Süleyman'la Turhan'ı yan yana oturturdu,
Tencereyi öldürür... Kazanı doğurturdu...

Eşegini Meclis'in kapısına bağlardı,
Kurt'a, hırsıza karşı güvenliği sağlardı...

Belki de yer alırdı, Erbakan'ın yanında,
Çünkü ziyafetlerin tadı var damağında...

Sunta yüklü gemiye O'da ilgi duyardı,
Ne varsa, kırık — dökük, eşyasını koyardı...

Toplanmayan üyeler, başkansız komisyonlar...
O'nda nükte olurdu, boşa giden milyonlar...

Bütçemizdeki açık, kalbini yaralardı,
Çare için, törenle güle maya çalardı...

Hoca'mızın eskiden, Kadılandandı dostu,
Bu gün de DGM ye belki sererdi postu...

Almanya'dan, Panzer, Jop, getirtmenin yerine,
Bu işi yaptırırdı, Timur'un Fillerine...

İktidar, Hoca'mıza belki güler, geçerdi,
Ama O da hamamda birer değer biçerdi...

Bindiği dalı kesen aptalı uyarırdı,
Avanağın elinden yakayı kurtarırdı...

Ya, her gün dayak yerdı, ya, istifa ederdi,
Ya da, «Parayı veren düdüğü çalar» derdi...

Siyasiler attıkça, bol palavra, boş temel,
Hoca'mız da boş durmaz, atardı birkaç gazel...

İktidar, boş vaadle kandırırken milleti,
Hoca da kaynatırdı, Mum ışığında eti...

Birer testi verirdi, Mebuslara hediye,
Tokadı da vururdu, «Sakın kırmayın» diye...

Mümkün mü, Hoca'mızı anmamak, bir gün bile?
Nerde bir yanlış varsa, Nüktesi gelir dile...

Fikret YILMAZ

Çamaşırcı kadın !...

FİKRAYI bilirsiniz, hani adam bütün yaz boyu patlıcan yemekden bıkmış da sonunda sürekli yemek yediği lokantanın garsonuna «oğlum bana bir bardak su getir, ama lütfen patlıcansız olsun» demiş ya işte o adam gibi günlük basını takip edenler de içinde Süleyman geçmeyen iki satır yazı bulsalar bayram ediyorlar.

Buna rağmen bu yazımızda da (maalesef ve affınıza sığınarak) Süleymanlardan söz edeceğimiz sevgili okurlar. İçinizden bazıları «Hoppalaaaa! Biz bir Süleymanla baş edemeyiz, adam sapıtıp Süleymanlardan söz etmeye başladı» diyebilir. İnan olun sapıtmadım. Aklım başımda. Karım tok, iki gündür gazete okuyorum. Üç gündür televizyon seyretmiyorum. Ateşim 36,5. Eğer aklımın başında olduğuna inandırıysanız Süleymanları anlatmaya geçeyim.

Ansiklopediler başlıca üç Süleymandan söz eder.

Peygamber Süleyman

Padişah Süleyman

Politikacı Süleyman

Şimdi bunları özellikleriyle birlikte ayrı ayrı görelim.

PEYGAMBER SÜLEYMAN :

Davut'un oğludur. Gelmiş, geçmiş peygamber ve hükümdarların en zenginidir. Kuşların, denizdeki ve karadaki bütün hayvanlarla, cin ve perilerin dillerinden anlar, onlara hükmederdi. Rüzgâr da O'nun emrindeydi. Yedi yüz karısı, üç yüz cariyesi, muhteşem bir sarayı vardı. Bütün kudreti ve azametini ünlü mühürlü yüzüğünden alır. Mühürün bir başkasının eline geçmesi halinde bütün gücünü yitirirdi. «Mühür kimde ise Süleyman O'dur» sözü Peygamber Süleymandan kalmaz. Yediyüz karısı, üç cariyesi ile yetinmemiş, Saba Melikesi Belkis ile medeni nikâh kıydırıp evlenmiştir. Yediyüz yıl süren ömrünün altıyüz yılında Saba Melikesi Belkis'den boşanabilmek için mahkeme kapılarında dolaşmış, boşanabilmek için çektiği çileler yüzünden ünlü Prof. Hıfzı Veldet'e «Ailenin Çilesi Boşanma» kitabının yazılmasında ilham kaynağı olmuştur. Bu boşanma olayında Süleyman'ın haklı olduğuna dair belgeler Hıfzı Veldet Beyde, Saba Melikesi Belkis'in haklı olduğuna dair belgeler de Kadınlar Birliği Başkanı Günseli Özkaya'dadır. (Sayın okuyucu, çok rica ederim şüpheye düşme. Aklım başımda ve ateşim 36,5) Büyük güç ve ihtişamına rağmen Süleyman Peygamber de yaptığı bir savaş sırasında Dış yardım almıştır.

Adam Süleyman Paşam Süleyman

Süleyman'ın ordusu bir savaşta aç kalmıştı. Süleyman Peygamber dış yardım alabilmek için (O sırada Henüz Amerika keşfedilmediği, Birleşik Devletler kurulmadığı ve en önemlisi Kissinger Dışişleri Bakanı olmadığı için) dillerini konuştuğu Karınca Beyine başvurdu. Karınca Beyi Süleymana ülkesinden üç büyük tarla üs vermesi karşılığında bir çekirge budur verdi. Bu budun yarısı Süleyman'ın ordusunu doyurdu.

(Kaynaklar: İslâm Ansiklopedisi, Larus Ansiklopedisi, Yazarın özel Kaynakları, Manise Akıl Hastahıkları Hastanesinden alınmış Doktor Raporu.)

PADİŞAH SÜLEYMAN:

Osmanlı İmparatorluğunun topraklarının en geniş sınıra ulaştığı dönemin padişah, 46 yıl padişahlık yaptı. Padişahlığı sırasında «Nizamı alem için» Düzenin korunması için çocuklarını celladın eline terketti. Öteki Süleymanlardan farkı dış yardım almaması. «Olmaya devlet ci-handa, bir nefes sıhat gibi» sözü padişah Süleyman'dan kalmaz.

Padişah Süleyman'ın en önemli özelliklerinden birisi de devlet düzeninin iyi işlemesi için yazılı kuralları koymasındır. Bu yüzden Kanunî Süleyman olarak da anılır. Kanunlara olan ilgisi kendisinden sonra gelen Süleymanlara örnek olmuştur.

POLİTİKACI SÜLEYMAN:

Yahya oğlu. İlk mesleği çobanlık. Halen politikacı. Babası milyonu aşkın para biriktirip sermaye olarak öteki iki kardeşine verdiği halde Süleyman'ı devlet okullarında parasız yatılı okuttu. Tuttuğunu koparan, inatçı bir mizacı vardır. Bu yüzden on yıl önce oturduğu iktidar koltuğundan hiç kalkmak istemez. Peygamber Süleyman'ın gücünü mühüründen alması gibi politikacı Süleyman da gücünü 226 sayısından almaktadır. Bir ara elinde 226 olduğu halde iktidardan düşüyse de kendini çabuk toparlamıştır. Hesap uzmanıdır, hiç kimsenin düşünmediği yollardan giderek 226'yı bulur. Sık sık «Bulun 226'yı düştürün beni» demesi meşhurdur.

Kardeşlerine yeğenlerine son derece düşkündür. Bu yüzden çok sayıda sıkıntıya düşüyse de «Onlar kardeşlerim, ben Süleyman'ım» deyip işin içinden çıkmıştır. Yemeklerden dolmayı, yasalardan Anayasayı sever. Anayasayı çok çok sevdiği için de bir tane küçük Anayasa kitabını ceketinin üst cebinde taşır. Canı sıkıldıkça Ana-

yasayı ceketinin cebinden çıkarıp sık sık okuduğu söylenir. Bazı solcu Profesörler «Anayasamın canına okuyor» diyorlarsa da onlara aldır-mamak gerekir. Politikacı Süleyman da herke-sin okuduğu gibi okur Anayasayı. Çok sayıda ün-vanı vardır. Karikatürist Turhan Selçuk çizdiği bir karikatürünün altına «Kanunsuz Süleyman» yazdıysa da politikacı Süleyman herşeyin ka-munlar çerçevesinde olmasını ister. Bu çerçe-ve içine sıkışmış Danıştay'dan pek hoşlandığı söyle-nemez.

Peygamber Süleyman'ın kuş dili dahil bütün dilleri bilmesine karşılık politikacı Süleyman da Isparta ağzıyla Türkçe, İngilizce, Necmeddin Hoca'yla konuşmak için Arapça, Alpaslan Türkes-le konuşmak için Göktürkçe öğrenmiştir. Ortak-larından Turhan Beyle hangi dille konuştuğu pek bilinmemektedir.

Televizyonda konuşmak için Aktör Cüneyt Gökçer'den dersler almakta olduğu söylenir. Eğer doğruysa yakında Petrocelli'ye yol gördü demektir. Sanatçıları çok sever. Özellikle kari-katüristlere özel ilgisi vardır. Senede iki kez Bayram gazetesine makale yazar. Gelecek sene yazacağı makalelerin konusu «Böyük Türkiye» başlığı «Nurlu ufuklar» olacaktır. Geçen seneki

makaleleri de aynı konuda ve aynı başlıkla ya-yımlanmıştır.

İktidardan hiç gitmeyecek gibi görünürse de görünüşe aldanmamak gerektir. İktidar kol-tuğu hancı, oturan yolcudur. Ve de «Bu dünya Sultan Süleymana bile kalmazdır.»

Sık sık sürgün edilen bir öğretmen ünlü ozan Orhan Veli'ye özenip politikacı Süleyman için şu şiiri döktürmüştür.

KİTABE-İ SENGİ İKTİDAR

Hiçbirşeyden çekmedim dünyada
Devr-i Süleymandan çektiğim kadar
Hattâ yoksul yaratıldığımdan bile
O kadar üzgün değilim
Sürgün olmadığım zamanlarda
Anmazdım ama adım
Doğrusu seviyor da sayılmazdım
Süleyman

Eğer bir gün,
O iktidardan düşer,
Ben emekli olursam
Ve de bir kır kahvesinde karşılaşır
küşeye sıkıştırırsam,

Tek kafiya gele atılarak,
İki mars bir oyun yaparak
Alınak isterim intikamımı

İbrahim KAYNAR

Yazısı:

— Nereye oturalım kızım?..

— Erkeğin bol olduğu yere!..

SELOŞ'UN KARISI
MELOŞ, SUZİŞ'İN
FAHRİŞ'İYLE KIRIŞ-
TIRIYOR. BUNU DU-
YAN SUZİŞ DE SE-
LOŞ'LA DÜŞÜP
KALKMAYA BAŞ-
LADI.

HAMİSİ HOLDİNG'İN
KURUCUSU ÇAZİM
REİS, YALISINDA DÜ-
ZENLENEN PARTİDE
YAPTIĞI MODERN
DANSLARLA İLGİ
TOPLADI.

AYLIŞ, BOŞANDIĞI
KOCASIYLA YENİ-
DEN EVLENMEYE
HAZIRLANIYOR.
PEMBE BİR GELİN.
LİK ALMAK İÇİN
YAKINDA PARİSE
UÇACAK.

ZÜTTÜRÜK BEY, KI-
ZI İÇİN İSVEÇ'TEN
GETİRTTİĞİ KÖRPE
DADIVI, SEYRAN-
OĞLUNDAKİ YENİ
KÖŞKÜNDE AĞIR-
LAMAKLA MEŞ-
GUL.

YAZAN
ÇİZEN:
NİYAZI
YOLTAŞ

SOSYETE

HABERLERİ

VERGİ BEYANNAME-
SİNDE ZARAR ETTİ-
ĞİNİ AÇIKLAYAN
ZAVALLI TURGUT
BEY, OĞLU İÇİN İ-
TALYA'DAN 650000
LİRAYA BİR FERRA-
Rİ GETİRTTİ.

NİLHAN'IN DOĞUM
GÜNÜ BİRTON'UN
ROOF'UNDA KUT-
LANDI. PARTİNİN
YAKIŞIKLI KONU-
ŞU ALPİŞ, ŞEYMEN
KOSTÜMLERİYLE
FARKEDİLİYORDU

ZEYNO SON GÜN-
LERDE PEK KE-
DERLİ, ÇÜNKÜ
KANİŞİ ŞUŞU Ü-
ŞÜTMÜŞ. TEDA-
VİSİ İÇİN YAKIN-
DA AVRUPA'YA
GÖTÜRECEK.

SOSYETENİN İYİ-
LİKSEVER HANIM-
LARINDAN 46 TA-
NESİ, YOKSUL
BİR ÇOCUĞA BİR
DÖN DİKMEK İÇİN
KOLLARI SIVADI-
LAR.

UZUN yıllar evli olupda birden bekâr kahvermek ne demektir, nasıl birşeydir bilir misiniz? Aman, yalnız anlamayın. Düşmanlarım dan irak diyerek herkesin sağlığını, mutluluğunu dilediğimi özellikle belirtiyim. Gördüğünüz ve anladığınız gibi iyimser bir adamım ben. Hele, şu yalnızlığında çıktıklarım gün be gün yığılı dertli dolap haline döndüktüğü iyimserliğim daha da artıyor. Siz buna karamsarlık diyeceksiniz ya, değil emin olun. İyilik - kötülük...

Şu yalnız dünyada bu ayrımların insanı değiltir ben. Yaşamımı günlü, saatlik dertler üstüne kurmuşum. Küçükçük dünyam, mutfakta yığılı buluşuklar, sepette birbirine sarılmış kirli çamaşırlar, ortada ne ararsan bulursun denecek bir masa, sağa sola atılmış gazeteler, dergiler... Dergiler deyince, gözüm ister istemez o tatlı kadın resimlerine takılıyor. Avrupalı, Asyalı, Amerikalı, bilmem neli dilberlerin yaşamları... Yaşam değil bu cennet kuralları. Kadın - erkek ne dilerse, gönülü neyi, nasıl çekerse uygulayabiliyor. Ya ben? Ben... Ben kimim yahu? Şimdi nereden çıkardım bu gereksiz soruyu. Resim altı yazıları daha da kahredici. «Sevgilisini terkeden B. B. üçüncü dostu ile... Karısını terkeden J. H. dilber C. ile seviyor... İsveç'te gönüllü eğlendiren meşhurlar... Monte Carlo'da milyonları bırakan ünlüler... Her gün sevgili değiştiren C. C. süper hayatın sembolü... «Öf be, öf...» Bunlar avunulacak avutulacak konular mı? Moral bozuyor, şaşkın çeviriyor. Bırakayım en iyisi...

Kapı zilli ortamı değiştiriyor. Sese doğru atılıyor. Ne güzel bir duygu bu. Hani, kapıya doğru hep yürüsem, yürüsem ve orada kimi, neyi bulacağımı merak ederek o süre hiç bitmeseydi. Ne yazık ki bitti. Açtım kanadı, bizim yaşlı çamaşırcı kadın:

«— Sen miydin?» demişim burun bükerek. Sesindeki tuhaflığı sezdi kurnaz kadın.

«— Başkasını mı bekliyordun?» derken güliyor. Eh, az çok samimi olmuştuk. Kaç yıldır çileci işçiliğini sürdürüyordu. Devam etti:

«— Beni iyi dinle...» dedi. «anladığım kadarı ile şöyle elinden tutacak, sana önderlik yapacak bir tanıdığın, akrabın yok...»

«— Yok valla...»
«— Günâhtır yavrum. Böyle yapayalnız yaşamana billâhi gönlim razı olmuyor. Bulalım sana bir kısmet... Ne dersin?»

«— Kısmetse olur derim...»

«— Arayan bulur evlâdım. Ne demişler. Bul dengini, salıver derdini.

«— Kadın, iyiden iyiye niyeti bozmuş. Var dilinin altında diyeceği:

«— Yok... Aradım ama...»

«— Bak yavrucuğum. (Hani, ne yavrusu olacak yaştayım ya) Sana denk, alımı çalım yerinde, görmüş geçirmiş bir dilber var. Ona da kaç aydır sana dediklerimi derim. Mü nasiptir bence, bi konuş, karşılaştın, olursa olur. İşte sana bunu demek için geldiydim...»

«— Aman, çamaşırları almadan gitme...»

«— Onları akşama bize sen getir. O da gelecek. Başbaşa bi konuşun. Ben başka yere uğrayacağım şimdi. Oldu mu?»

«— Oldu, da. Bazı şartlarım var. Bakalım kabul eder mi?»

«— Gönül sevdi mi eder de, olur da yavrucuğum. Haydi bana müsaade. Sakın unutma, akşama gel.

«— Geleceğim tabii. Geleceğim de...»

Gitti. Çamaşırlar kaldı ortada. Üstüme giyecek temiz bir gömlek... Bir haftalık... Üstü karyola altından çıkma pantolon. Traş, temizlik, ayınada kır saçları düzeltme... Oho, yok işim var akşama kadar. Hemen kolları sıvarsam ancak...

Hazırım. Ayakkabılarımı çamaşır paketi ile yaldızlayıp yola çıktım. Bir elimde paket, bir elimde çamaşırcı teyzemin ağzına layık pasta. Eh, moralim de iyi. Hayırlısı.

Bu ikinci gelişim eve.

Hiç değişmemiş. Sanki neyi var değişecek? Kapıyı yumruklarken aklıma geldi. Bu işim olursa, şu kapıya bülbül sesli bir zil taktıracam. Kulaklarını çınlatır teyzeciğimin. Açtı kapıyı yaşlı kadın. Gülüşü bir başka.

«— Buyur evlâdım, buyur... Yoo, sakın çıkartma ayaklarını... Geç.»

Ayaklarım, ayakkabılarım... Dümdüz yürüdüm. O daya girince de... Ne yalan söyleyeyim, çamaşırcı kadının bulacağını tahmin ettiğim kısmetle hiç yakışığı, orantısı olmayan bir bayanla karşılaştım. Gülererek uzattı elini. Hamfen dilğin (ağır top) inceliğini tatlı tebessümü ile süsledi. Hemen yanına oturdum. Tanıştık, bol bol güllüştük. Teyzeciğimin ne dediğini, neler dediğini duymadım uzun süre. Kahveye uzanırken toparlandım. Ben burada niye bulunuyordum?

«— Anlaşıldı...» dedi teyzem. «İkiniz de utangaçsınız. Bakın yavrularım. Ben denk, munasip gördüm birbirinizi. Kısmetse olur diyelim. Haydi, aklınıza ne geliyorsa sorun, konuşun. Öyle susmakla, bakışmakla bu devirde anlaşma olmaz. Kusura bakmayın. Rahat olun diye ben dışarda bekliyeceğim.

Hamfendinin utanıp, kızarması yavaş yavaş sararmaya döndü. Vay teyzeciğim vay. Pes valla. Senin gibi çöçpatana can kurban. Dedim ki sonunda:

«— Evliydim, eşim öldü, şimdi yalnızım...»

Ee, biliyordunuz bunları o da. Olsun. Bir daha bilsin, ne zararı var.

«— Ben de...» dedi kadın.

«— Memurum, halen çalışıyorum...» diye devam

Az daha Avrupalı oluyoruk
Nurettin Türker

ettim. «Borcum yok (nasıl olmaz) ufak tefek eşyam da var. Ben de karşınızdayım...»

«— Açık kalplisiniz...» dedi. «Teşekkür ederim.»

«— Güntümüzde öyle olmak zorundayız...» dedim. «Şu an'da sizinle Avrupa'da karşılaşmış olsaydık... Haydi derdim size. Birlikte gidiyoruz. Bir süre birlikte olurduk. Uyuyor mu, yani uyuşabiliyor muyuz, anlaşabiliyor muyuz? gibi önemli sorunları yaşadığımızla değerlendirirdik. Bence, şu kısa konuşma ve karşılaşma hiç bir şeyi halletmez.»

«— Katılıyorum size. Çok doğru...»

«— Değil mi efendim. Uygarlık, uygar olmak yolunda sözde kalmamalı derken, bunu uygulama fırsatı çıktığında onu kullanmamak da yüreksizlik, yada kendini aldatmaca olurdu diye bir söz duymuştum. Gönülünüz çekiyor, elinizi uzatamıyorsunuz. Özgür olduğunuzu mu söylüyorsunuz daha sonra. Mantığınız yatıyor ama, ağzınızdan çıkan fi-

kirler tamamen ters. Çağdaş mı oluyorsunuz sözde. Duygularınızı mutluluk üstüne örtüyorsunuz ama, sevimlinin baskısını inkâr edecek kadar dönecek yapabiliyorsunuz. İnsancıl olduğunuzu söyleyebiliyorsunuz yine de...»

«— Ben... Öyle geri kafalı bir kadın değilim. Dile düşmek de istemem. Fakat, şu an'da arzu ettiğim şeyi yapabilmeliyim...»

«— Evet. Yapabilmeliyiz. Diyelim ki el ele tutuştuk, biz gidiyoruz teyzeciğim dedik ve çıktık, doğru bizim eve gittik...»

«— Sonra?...»

«— Hani, avrupalı denemeler yaptık. Üç gün, üç ay, bilemeyiz ne kadar süreceğini. Baktık ki anlaşıyoruz evleniriz olur biter.»

Sessizlik... Koyu koyu düşünme... Sigara dumanı inilen nefesler... Ve aheste aheste bakışlarla canlanan güllüklükler...

«— Var mısın, yok musun?»

Kalktı ayağa. Uzattı elini:

«— Varım...» dedi. «Gidelim...»

Ne yapacağımı, ne diyeceğimi bilemedim. Söz gelişi, aklıma takılan, dilimin çözöğülü gibi konuşuktan sonra, bunlara «evet» diyecek bir cevap alacağımı hiç ummazken... Gidiyoruz... Gidiyoruz diyerek teyzemizi bulduk. O da benden şaşkın.

— Hemen mi? Dedi...

«— Biz artık birlikte oturacağız...» dedim. «Kararımız bu. Yine uğra bize. Seni görmeden edemeyiz...»

Kaşları çatıldı, öyle kalakaldı kapıda teyzemiz. Ne kadar sonra aramızdan seslendiğini duyduk...

Sanmayın herşey filmlerdeki, romnlardaki gibi başladı ve öyle sona erdi. İki hafta birlikte olduk. Ne yapılması gerekiyorsa herşeyi yaptık. Mutluyduk, evlenebiliriz diye karar vermiştik. Nasıl olduysa. Bakkaldan kasaba geçerken sevgilim tanıdık biri tarafından görülmüş. Akşama polisler dolmuş evimize. Polislerin yanında uzun boylu bir sivil adam. Sevgilimin koluna yapıştığı gibi sürükledi. Sonra, iki polis koluna girip karga tulumba arabaya atıldılar. Karakolda ifade, savcılıkta ifade, mahkeme... Para cezasına çevrilen mahkûmiyet... Ve gene eve gelişi.

Haa, suçumun nedenini söylemeyi unuttum değil mi? Sevgilim zaten evliymiş. Kocasından, evinden kaçmış aylar önce. Gördüğüntüz gibi de bula bula beni bulmuş. Şans mı, kader mi, artık ne diyelim. Yine de kocasına teşekkür ederim. Adam, beter inatlı biri olaydı ben n'apardım şimdi?

Teyzeme saygılar sunuyorum.

Nurettin TÜRKER

— Ş. Karataş «doğru yolda olduğumuza inanıyoruz» dedi —

ESŞEĞİN ÖLÜMÜ

Günü gelir, Hoca'nın eşeği ölür. Hoca'da bir feryat, bir figan, bitmeyen ağıt... Dövünür de dövünür. Hoca'nın ağıdına, kederine dayanamayan komşuları teselliye koşarlar. Hoca'nın kederi sürüp gider. Yakınları Hoca'ya sorarlar:

«Hoca Efendi, senin eşeğine bağlılığın şaşık kaldık, karın öldüğünde bu kadar üzülmemiş ağlamamıştın, bu ne muhabbet tir?»

Hoca, cevabı yapıştırır:

«Karım öldüğünde hepiniz başıma toplanıp üzölme, ölenle ölmünmez, seni yeniden evlendiririz demiş, beni teselli edip evermişiniz. Şimdi içinizden biri çıkıp sana yeni bir eşek alırs demiyorsunuz...»

Erdoğan YAŞAR/İSTANBUL

Yazısız
Nevzat ERYILMAZ — ALMANYA —

KOCA BURUN!

İlk bir gün semt kahvesinde otururken, çok uzun burunlu bir yabancı geldi ve garson Köfte Memed'e;

— Evladım bana şekeri az, tel-vesi bol bir kahve dedi.

Fakat ömründe böyle haşmetli burun görmeyen köfte Memed'in gözleri Sironovari burna takılıp kalmıştı.

Bu bakışlardan rahatsız olan yabancı adeta terslercesine;

— Gelirken birde karnış ge-

tir, burnuma telve bulaşmasın dedi.

Yılmaz KOCARALI
Tariş İstanbul Şb.

Kaynana zırlıtısı

Acaba bu dünyada kaynana zırlıtısı çekmemiş gelin var mıdır?

— Vardır tabii.

— Kim?

— Havva anamız.

Osman ÖNAL
Or. İş. Müd.
Manavgat/ANTALYA

NICOLDU

Gönüller hüzdür, duman bürüdü
Denizde gemiler, çıkmaz göründü
İyimsir toplumlur, arka sürüldü
Düşmanı denize, dökener nicoldu.

Yürürken gözleri, önünü görmez
Gönüller yashdır, çileler bitmez
Çalışıp dururken, aldığın yetmez
Çelik çemberleri, yaranlar nicoldu.

Günbegün ağırlık, biniyor üstüne
Felâkettir çökmüş, toplum kastine
Arzuhalim versem, kimin destine
Ülkesi uğruna, ölenler nicoldu.

Doğduk büyüdü, yurdunuz sende
Nankörlük şuuru, olmamaz bende
Köylüsü efendim, kentlisi derde
Köylüm efendidir, diyen nicoldu.

Açtık elli yılını, bıraktık geride
Boğaz köprüsünden, geçeriz anide
Türk'ün tarihinde, fatihler önde
Çelik kaleleri, yaranlar nicoldu.

Dünya tarihinde, kahraman Türkler
Duramaz önünden, yıkarlar setler
Kumandanından erine, tümü yiğitler
Düşmanı denize, dökener nicoldu.

Zeki diyorki, geçmişin böyledir
Paradır dünyada, her şey şöyledir
Sırtında varise, kükürün dinletir
Toprakta bereketli, üretim nicoldu.

Zeki TİMUÇİN
Erzurum Petrol Şti. Müdürü/KADIKÖY

GİTSİN BİTSİN

Derdi rahmetli hocam;
Yorgan gitti, kavga bitti
Şimdi okul bitti, kavga gitmedi.
Hocam şuna bir çare bul desem
Gülersin ve dersin ki;
Hükümet gitsin, kavga bitsin...

Aziz ÖZKULAK
Kemalöz Mah. Doğru Sok. No: 7/ÜŞAK

Şapkalar ve şapkalar!...
(Hürrem GİĞİN — İSTANBUL)

Nasrettin Hoca ve otomobiller

Bir geçitte, kırmızı ışık yanı-
dığı için duran arabaların, yeşil
ışık yanıncaya hızla hareket ettik-
lerini gören Nasrettin Hoca:
— Bunlar benim eşeğe ne ka-
dar benziyorlar, dedi. O da yeşili
gördü mü böyle koşardı!...

NASRETTİN HOCA VE BİLETÇİ

Nasrettin Hoca belediye otobü-
süne binmişti. Camdan, çevreyi
seyrederken dalmıştı. Biletçinin
uyarısı ile kendine geldi:

— Son durak!

Hoca, biletçiye takıldı:

— Ben zaten inecektim.

NASRETTİN HOCA VE ÇOCUKLAR

Nasrettin Hoca, bir çocuk top-
lulugunun ortasında buluverdi
kendisini. Sıcak bir ilgi soru
yağmuruna döndü:

— Hocam, «Dünyanın merkezi
neresidir?» sorusuna, «Eşegimin
sol arka ayağının bastığı yerdir.»
yanıtını vermiştiniz. Bugün aynı
fikirde misiniz?

— Dünyanın merkezi değişiyor
çocuklar. Bir zamanlar Cenev-
re'deki Milletler Cemiyeti binası
idi. Bugün New - York'taki Bir-
leşmiş Milletler binasıdır.

— Birleşmiş Milletlerin kaç
üyeyi var, biliyor musunuz?

— 143 + X tane.

— Ne zaman yaşınızı sorsam,
hep «Kırk» yanıtını vermiştiniz.
Şunun doğrusunu bize söyley-
misiniz?

— Kırkı beşle çarpınız, elde
ettiğiniz sayıyı beşe bölüntüz; ya-
şımı bulursunuz.

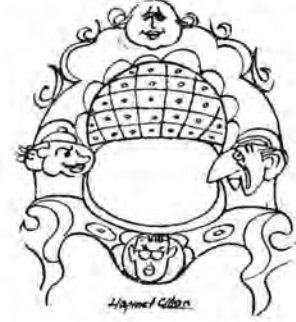
— Şimdi hangi devirdeyiz der-
siniz?

— Alüminyum devrinde.

— Çocuklar aldıkları yanıtın
bir şey anlamamışlardı. Birbir-
lerinin yüzüne bakıyorlardı bel-
ki... Hoca açıklamada bulundu:
— Vitrinleri seyretilim az önce.
Tencereler, tavalar hep alümin-
yumdan yapılmış.

Nail Tekin ÖNDER

Alsancak Ortaokulu Matematik
Öğretmeni/İZMİR

«Klasik Mobilya»!..
Haşmet CİHAN/KIRKLARELİ

Ne haber

Kafadan biraz hasta olan ada-
mı her nedense askere alırlar.
Kışlada bir müddet kaldıktan
sonra, bölük komutanı ona so-
rar:

— Oğlum alay komutanının adı
nedir?

—

— Tabur komutanının adı ne-
dir?

—

— Bölük komutanının adı ne-
dir?

— O, komutandır efendim, de-
yince sabrı taşan komutan buna
çıkışarak bir kaç tokat indirir.

Neye uğradığını şaşırarak asker,
safiyane bir tavırla,

— Yapma komutanım.

Bana o kadar soru sordunuz.
Şimdi ben de size bir soru sora-
cağım, bakalım bilecek misiniz?

Komutan merak ederek :

Sorun bakalım, neymiş,

— Bizim köyün muhtarının adı
nedir?

Komutan bu soruya karşı ne
yapacağını şaşırıp askere bakın-
ca,

O, mağrur bir tavırla:

— Ne haber düdüğüm, mindi-
zo (mindizoglu) Osman diyeme-
din... diye ekler.

M. Sükrü ARİŞAN

Üsküdar Ortaokulu Müdürü

Milli beraberlik

Tasada kıvançta hep biriz.
Tıpatıp birbirimize benzeriz.
Çok uzun mazimiz var,
Uçlarında biz,
Ortasına sunmuş sarılmış kimimiz.
Bu milli beraberlikle
Yediyüzyıldır döneriz.

Kimimiz harbeder,
Kimimiz danseder.
Kimimiz attan düşer,
Kimimiz uçaktan.
Kimimiz bakkala borçlu,
Kimimiz bankaya.
Kimimizin karnı aç,
Kimimizin gözü.
Kimimizin pantolonu yırtık,
Kimimizin yırtmaçlı.
Kimimiz sırtının kirlenmesinden zehirlenir,
Kimimiz hava kirlenmesinden.
Kimimiz balayına gider,
Kimimiz gurbetten başlık parası öder.
Kimimiz kafa çeker,
Kimimiz dert çeker.

Ortak özelliklerimiz bunlar.
Aramızda çok az fark var:
Kimimiz çocukken su satmaktan ar eder,
Kimimiz mobilya yerine suntu satar kâr eder.
Mürsel MANAV
Yatılı Bölge Okulu Öğretmeni
İspir/ERZURUM

Zamandan önce

Zamandan sonra

GAZETECİ: Sayın se-
yirciler: Biraz önce
sayın işadamlar, fut-
bolcu ve beyaz perde yu-
dızı ile konuşarak; kırk
kulplu kazanın kulplarının
kırkını da tutarak, başka-
larına tutunacak kulp
vede dal bırakmayan, yo-
ğurdun kaymağını yiyerek
kimseye zırnuk koklatma-
yan kişilerin durumunu ve
tutumunu gösterdik. Şim-
di de halkla, dargelirli va-
tandaşla konuşacak, dün-
yanın kaç bucak olduğu-
nu, kimin kanlandığını,
kimin sararıp solduğunu,
mutluluğu, mutsuzluğu
duyuracağız sizlere. Biz-
den bu kadar. Gerisi sizlere dül-
şüyor. Uyanın, görün gerçekleri.
Düşünler, yoksullar sizden
yardım, ilgi bekliyor.

— Üstündeki giysileri dökü-
len, saç sakalı uzamış biri gö-
rür. Gazeteci yaklaşır ona:
Gazeteci: Şiş bayım, bir daki-
ka beyefendi!..

Vatandaş: (Çevresine bakarak)
bana mı dediniz?

Gazeteci: Tabii size ya. Sizden
başka kimse var mı burada?

Vatandaş: Şey, kusura bakma-
yın. Kimse bana bay, beyefendi
falan demez de...

Gazeteci: Niye demiyecekmis?

Vatandaş: (Acı acı gülererek)
Alay etmeyin canım. Hiç böyle
efendi gördünüz mü siz?

Gazeteci: Niye alay edeyim?
Bana göre gerçek efendiliğe lâ-
yık olan sizsiniz; başkası değil.
O, beyim paşayım diye kurun-
lanaları efendi olarak görmem
ben.

Vatandaş: (Mağup) Teşekkür
ederim. Sağ olun! Demin beni
çağırıyordunuz. Bir şey mi di-
yecektiniz? Kimsiniz, ne istiyor-
sunuz? (Kızgın) Yoksa politikacı
mısınız, oy mu istiyorsunuz?
Başka türlü halimiziz, hatırımızı
sormazlar, iltifat etmezler onlar
da...

Gazeteci: (Gülererek) Hayır,
politikacı değilim. Sizden bir
şey istediğim yok. Sadece rö-
portaj yapmak istiyorum. Gaze-
teciyim. Yani sizin gözünüz, ku-
lağınız, sesiniz...

Vatandaş: Haa, iyi öyleyse. So-
run söyleyeyim. Yapın röportajı-
nızı. Yalnız bir şey söyleyeyim
kızmazsanız. Bazı gazeteciler bi-
zim sesimizden, kulağımızdan,
gözümüzden çok ağaların, var-
sılların ve çiblak fotomodellerin,
yıldızların, sermayelerin gözü,
kulağı, sesi oluyorlar nedense.
Siz onlardan değilsiniz değil mi?

Gazeteci: Hayır, değilim. Öyle
olsam sizinle röportaj yapmaya
kalkmam.

Vatandaş: Öyleyse sorun söy-
leyeyim. Yalnız biraz çabuk ol-
sun. Yağ kuyruğuna gireceğiz
birazdan.

Gazeteci: Peki, Soruyorum öy-
leyse. Adınız?

Vatandaş: Vatandaş.

Gazeteci: Soyadınız?

Vatandaş: Yurttaş.

Gazeteci: Özgeçmişinizi kısaca
özetler misiniz?

Vatandaş: Hay hay. Öyle uzun
bir özgeçmişim yok zaten. Ben-
deniz ezeli ve ebedi sade vatan-
daş. Doğar ağlarım, yaşar ağla-
rım. Ölünce bile bir karış yer
bulamam. Tabutum omuzunda
gömülecek yer ararım. (Şarkı
söyler gibi) Güler oynarım / Gü-
ler oynarım / Güler oynarım vay
vay / Bahtı karayım. Oysa çok
şey istemem kimseden. Bulunsun

**Dinleyin bakalım ne diyor
sayın vatandaş, bastığı yer
çürük tahtalı ve de yaş...**

ERHAN TIĞLI

karnımı doyuracak bir tabak aş.
Geçimim kolay olsun. Olmasın
savaş. Ama her nedense hep ben
çalışıp çabaladığım halde genel-
likle başkaları olur baş, alır dol-
gun maaş. Doludizgin uçarlar on-
lar mutluluğa. Ben gidemem ol-
sa da yavaş yavaş. Başarım hep
çürük tahtaya, isim daim yaş.
Şansım göz yapayım derken çı-
karır kaş. Çarşıda, pazarda, yol-
da, dairede başıma düşer zam
kadar taş. Koparırım bir feryat
canhıraş. Ama kimseler duymaz.
Kimseler duymaz! Kimseler duy-
maz!...

Gazeteci: Gelin öyleyse sizi ta-
nıyalım da sayın seyircilerimize
tanıtalım. (Vatandaşın yamalı,
eski ceketini elleyerek) bu nedir?

Vatandaş: (Boynunu bükerek)
Nuh nibeden kalma ceket.

Gazeteci: (Vatandaşın başın-
daki eski kasketi göstererek) Ya
bu?...

Vatandaş: Güya kaskettir.

Gazeteci: (Vatandaşın göğsüne
vurarak) Ya içindeki?

Vatandaş: Tepeden tırnağa
kasvettir.

Gazeteci: Hayatın nasıl geçi-
yor?

Vatandaş: Baştanbaşa derttir!

Gazeteci: Yaptığın iş?..

Vatandaş: Ölmek için gay-
rettir!..

Gazeteci: Yaşaman?..

Vatandaş: Vallahi hayrettir?

Gazeteci: Et?..

Vatandaş: Midem çoktandır
hasrettir.

Gazeteci: Ne gibi hayallerin
var?

Vatandaş: Bir tek hayalim var.
O da totodan piyangodan servet-
tir.

Gazeteci: Ya gerçekleşmezse
hayallerin?

Vatandaş: Sonum felâkettir!..

Gazeteci: Ailen var mı?

Vatandaş: Bu soruya cevabım
evettir.

Gazeteci: Kaç çocuğun var?

Vatandaş: Yoldakini de sayar-
sak on ferttir!

Gazeteci: Aman aman!.. Bu
durumda nasıldır geçim duru-
mun?

Vatandaş: Nasıl olacak? Deh-
şettir!..

Gazeteci: Öyleyse nasıl yaşı-
yorsun?

Vatandaş: Bu bir ilâhi hikmet-
tir!

Gazeteci: Hayat şartlarını nasıl
görüyorsun?

Vatandaş: Bizlere karşı pek
serttir.

Gazeteci: Para durumun ne â-
lemde?

Vatandaş: Sinede firkattir.

Gazeteci: Yaşantıların nasıl ge-
çiyor?

Vatandaş: Gece gündüz sefa-
lettir.

Gazeteci: Ne eksikliğiniz var
başkalarından?

Vatandaş: Tek eksikliğim eko-
nomik kudrettir.

Gazeteci: Sebeb nedir buna?

Vatandaş: Tek kelimeyle ceha-
lettir.

Gazeteci: Peki, sence seni bu

durumdan kim kurtarabilir?

Vatandaş: Beni kurtaracak
olan sosyal adaleti uygulayacak
olan devlettir.

Gazeteci: Ama devletin başına
geçenler çabuk unutupuyorlar seni.
Onlara karşı ne gibi hisler du-
yuyorsun?

Vatandaş: Tek duyduğum, his-
settiğim vaatlerine kanıp da
kendilerine oy verdiğim için ne-
damettir.

Gazeteci: Ne istiyorsun iktidar
olacak partilerden?

Vatandaş: Tek istediğim mutlu-
luk ülkesine bir bilettir.

Gazeteci: Bazı politikacılar sül-
rü olarak görüyor seni. Ne der-
sin buna?

Vatandaş: Vayy, bu ne cesaret,
bu ne cürettir!..

Gazeteci: Sözüde durmayan
bir politikacı yine kapına gelir-
se ne yaparsın?

Vatandaş: Önce yapacağım, er-
kek adam sözünde durur, hanı
senin erkekleğin demektir.

Gazeteci: Ya sonra?

Vatandaş: Eğer laftan anlama-
yan biriyse yapacağım şey sün-
nettir!..

Gazeteci: Kader mi, kısmet mi,
ne dersin başına gelenlere?

Vatandaş: Ne kaderi, kısmet
bu? Vahşettir beyim, vahşettir!..

Gazeteci: Peki, ne gibi bir tepki
gösteriyorsun yapılan bu vahşe-
te?

Vatandaş: Şimdilik yaptığım
tek şey bir bardak soğuk su ya
da şerbetir!

Gazeteci: Ne diyorlar ilgililer
senin bu çaresiz durumuna?

Vatandaş: (Acı acı gülererek)
Dedikleri tek şey; biraz daha
sabrettir.

Gazeteci: Ne olacak sabrede
sabrede bu işin sonu?

Vatandaş: Ne olacak? En so-
nunda mezarlığa hareketli!..

Gazeteci: Peki bunu biliyorsun
da daha beklediğin nedir?

Vatandaş: Bir mucize ve kara-
mettir.

Gazeteci: Bravo doğrusu! Bu
ne direnç, bu ne metanettir?

Vatandaş: Direnç, metanet fa-
lan değil; çaresiz, eli boğründe
durmak, boşu boşuna insanı,
merhamet, ilgi, sevgi, saygı bek-
lemektir.

Gazeteci: Sende bu cefa, onlar
da bu aldırılmazlık ve sefa. Kafa-
larda vurdumduymazlık ve mah-
keme-i kübra anlayış olduğça
bekleme kimseden ahde vefa.

Erhan TIĞLI

TURİSTLER

Uyduran ve Çizen
Ayhan Aliustaoglu

Tarihi eser kapak-
çılığı maceramız
Nazende Saz'da
başlıyor. Mistik,
turistik, cimnas-
tik saz Nazende-
de beyatı maka-
mindan besteler
döktüren müzik
havası içinde iki
adım zıkkımla-
rınıyordu

Bu ne sevgi AAHHHH!
BU NE İZDİ-
RAAP!

MÖŞYÖ YORGO!
DONNE MUA ON
BIRA VE ON TA-
BAK MAKAR
NA!

K BIRA, CEK KAFAYI
VAR İSE AKIL-İKLUBU
RUN. ZAM VAE İMİS
YA YOK İMİS NE LİMİ
RUN!

Kaltak Osman
İçti birayı
Sızdı

Möşyö Dubara'nın ya-
nında huzur içinde
kestiriniyordu.

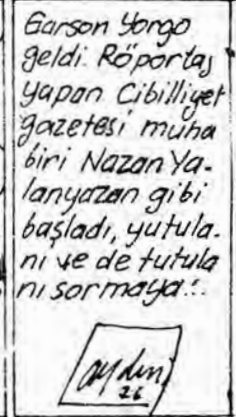
Nazende Saz'ın hava-
sı ise meclisyanın
M.C. havasına dönmüş-
tü.

LÖ GARSON SİL
VU PLE GELMEK!
VÖNE ZİSİ BUR-
YA!

VAR İÇMEK 12 KASA BİRA!
DÖ KASE KOMPOSTO' ON
KÖFTE E MAKARNA!
KOMBIEN KURUŞ
HESAB-I CÂRİ

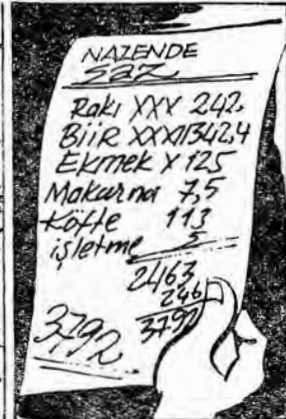

Garson Yorgo
Geldi. Röportaj
Yapon Cibilliyet
gazetesi muha-
biri Nazan Ya-
lanıyan gibi
başladı, yutula-
rı ve de tutula-
rı sormaya...

26

MÖŞYÖ DUBARA! ÜN MÜNİT
 $X+Y=3X^2+4X^3+8+V3.14$
BÖLÜMÜ

NAZENDE
SAR
Rakı XXX 242
BİR XXX13424
Eklemek x 125
Makarnd 75
Köfte 113
işletme
2463
246
3792 3792

CE TON SERVET
BU! VAR ÇOK
KAZIK! YAZIK
YAZIK! NO YOK
PARA

PATRON DIŞARDA
BİR TURİST KA-
ZIK YEMEMEK
İÇİN DİRENİŞE
GEÇTİ

NEE!

UNGH!

GELDİN Mİ
İLKER! TON
TON YAVRUM
BENİM!

İLKER! AŞAĞIDA MÜŞTE-
RİNİN BİRİSİ İSYAN ET-
MİŞ! DERHAL HAL-
LET VE GEL!

KALTAK
OSMAN!
SİL VU PLE
AYILIN
LÜTFEN!

OF! BAŞIM
AĞRIYOR!
SANKİ İKİ
SAAT PROB-
RAM İZLEMİŞ
TELEVİZYON SE-
YİRCİSİ GİBİYİM!

VAR ÇOK
YARIN İŞ
YAPMAK

VORR!

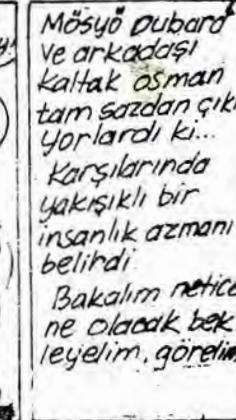

BAK İLKER
KARŞIDAKİ
MASA

BARIN FE
DAİSİ OLMA
LI!

MERHABA
KÜÇÜK BEY!

HARG
TUUNG

Möşyö Dubard
ve arkadaşları
Kaltak Osman
tam sazdan çıktı.
Yorlardı ki...
Karşılarında
yakışıklı bir
insanlık azmanı
belirdi.
Bakalım netice
ne olacak bek-
leyelim, görelim

Yüreğin Yeni Serüvenleri

SULHI DÖLEK

Sizi ne mutlu eder?

MMUTLULUK ne ola ki?» diye sordu. Yozyürek kendi kendine. «Ve de her şeyim olduğu halde ben neden mutluluğu bulamıyorum?»

Güzelliğine güzeldi. Sağlığı yerindeydi. Kafası iyi çalışıyordu. Çevresinde sayılırdı. Aslında bu saygınlığın bir bölümünü güçlü yumruklarına borçluydu ama, önemli miydi bu? Oyle enine boyuna bir öğrenim görmediyse bile yaşam okulunun başarı listelerinden düşmeyen bir öğrencisiydi. Zengin değildi pek ama, bunu da bir üstünlük sayıyordu. Daha açıkça konuşmak gerekirse, zengin değildi demek yetersiz. Meteliğe kurşun atıyordu. Üstünlük buradaydı işte. Parası olmamak, olup da yitirmekten korkmaktan daha iyiydi.

Yozyürek'in bir eksik yanı yok sayılırdı işte. Peki neden mutlu değildi? Çok düşündü ama bulamadı. Sonunda kişiyi neyin mutlu ettiğini öğrenmeyi taktı kafasına. Önüne gelene sormaya başladı.

Köftecide karnını doyuran biri, geçirdikten sonra şöyle dedi:

«Benim için mutluluk, ortalığa soğan kokusu saçarak herkesin burnunu direğini kırmaktır.»

Yozyürek, adamın burnunun direğini soğansız tarafından kırmamak için kendini tutarak oradan uzaklaştı. Durakta bekleyenlerden birine yanaşıp yöneltti soruyu.

Adam, yanındaki karısına baktı göz ucuyla. Kadın şaşı, kambur ve şişmandı. Ön dişlerinden biri de eksikti.

«Benim için mutluluk, böyle bir kadınla evli olmamdır.»

Yozyürek şaşırdı. «İyi ama,» dedi sesini alçaltarak, «bunda adamı mutlu edecek ne var? Gördüğüm kadarıyla senin karın hem kambur, hem şaşı, hem şişko. Üstelik ön dişlerinden biri de yok.»

«Sesini alçaltman gereksiz,» dedi «Aynı zamanda sağdır da. Ama iyi kadındır.»

Yozyürek dolmuşta şoföre sordu. «Mutluluk direksiyonda değil, arka koltukta oturaktır,» karşılığını aldı.

Arka koltukta oturan yolcu, «O senin kuruntun,» diye karşı çıktı. Durakta bekleyenlerse, arka koltukta oturan yolcuların, ön koltukta oturan yolcuların, kısacası kendilerinden başka herkesin yerinde olmak ister gibi bakıyorlardı.

Halde domates yükleyen hamala yaklaştı Yozyürek. «Adam mutluluğu nerede bulabilir?»

Hamal sırtındaki yükü silkeleyip yerleştirdi. Başını olumsuz anlamda iki yana salladı. «Ben daha yeni geldim. Şurada ileride duran Arife sor bizim. O buraları iyi bilir.»

Yozyürek, Arif'e konuşmayı gereksiz buldu. Bunu yerine, bir sihirbaz becerikliliğiyle kaldırmadaki iki karışık yere parkettiği Mercedes'in den çıkan bir adama sordu.

«Anlayamadım?»
«Mutluluk dedim. Sizin mutluluk anlayışınız nedir?»

«Gazeteci misin sen?»

«Hayır.»

«Polis misin?»

«Yoo.»

«Her neyse. Kim olursan ol. Avukatım yanımda olmadan tek söz söylemem.»

«Boynun kopsun!» dedi Yozyürek.

İşsiz vatandaşlar; «lâf değil, iş istiyoruz» dediler — Gazeteler —

Biçareler!...

Park kanapesindeki genç sevgililer bulutların üstünde gibiydiler. «Mutluluk,» dediler, «her şeydedir. Güneşte, bir bardak çayda, elele tutuşmakta, yolun kenarındaki kedi yavrusunda, peynirli sandviçte...»

«Birkaç yıl sonra görürüm ben sizi,» diye söylenerek uzaklaştı Yoz. yürek.

Akşam olurken bir meyhaneye girdi. En gürültülü masaya yanaştı, bir iskemle çekip oturdu. Kısa bir girişten sonra, neşeli yüzü babacan birine sordu. «Mutluluğa giden yol nedir erenler?»

Adam bir süre düşündü. Rakımdan bir yudum alıp ağzını yumruğuyla sildi. «Namdır Rahmi'yi bilir misin?»

«Bilmem.»

«Sana onun dedikleriyle karşılık vereyim :

Ne dişisine inan, ne de erkeğine kan,
Dişisi erkeğinden olur bin kat
afacan,
Yüzüne güle güle damarlarından
çeker kan,
Önce koklatır sana gülünü şebbo-
yumu
Karamanın koyunu sonra çıkar
oyunu.»

«Bana kalırsa Rıza Tevfik'in dedikleri daha güzel,» dedi masadakilerden bir başkası. Ve sürdürdü:

«Miğracı anlatma eşek değilim,
Bildim kadar da melek değilim,
Günahkâr insanım, ördek değilim,
Bu ağır gövdeyle uçamam hocam.»

«Siz ikiniz de boşa soluk tüketiyorsunuz,» dedi bir üçüncüleri. «Hiç kimse Eşref'in eline su dökemez:

Dün gece bir rüya gördüm merdi-
venden inmişim,
Sadrazam eşek olmuş ben de güya
binmişim.»

«Yozyürek yerinden doğruldu. «Eksik olmayın erenler. Tenevvür etlik. İzninizle kaçayım ben.»

Eşref meraklısı, Yozyürek'in eteğine yapıştı. «O kadar kolay değil

MANTIK!..

delikanlı. Eşref'in adı geçti mi, bir beyitle yetinilmez.» Yozyürek'in önüne bir bardak sürdü. «İçkiyi dip-
le ve şu gazeli dinle:

Ben temâşâ istemem, kâfidir efkâr-
rım benim,
Bir polisdır dâimâ nâmûs ile ârım
benim.

Ben nasıl etmem şikâyet sâkî-i
gül-çehreden,
Herkes dolmuş verir, yârum verir
benim.

Adetim az söyleyip çok dinlemektir
Eşrefâ,
Bir berâetnamedir her şeyde inkâr-
rım benim.»(1)

Çıkarken meyhaneciye sordu Yoz-
yürek. «Mutluluk sence nedir?»

«Mutluluk yeryüzünde çok mut-
suzların, çok mutluların ve ikisinin
ara yerinde olanların bulunmasıdır.»

Bu tanımdan daha iyisi de kolay
kolay bulunamazdı doğrusu. Bu
tanımın şerefine içilirdi hani. Yoz-
yürek geri dönüp az önce kalktığı
masaya oturdu. Mutluluğu aramak-
tan da vazgeçmişti artık. Sadece
neşesini bulmaya bakıyordu.

Sulhi DÖLEK

(1) «Bütün Eşref», Fahri Uzun, 1964

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi

No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

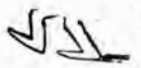
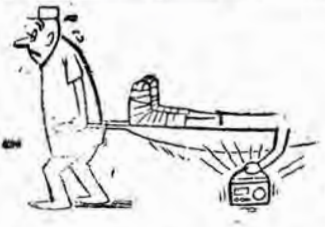
Telefon : 22 18 11

**İLÂN FİYATI : Kapak içi san-
timi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.**

Fiyatı : 250 kuruş,

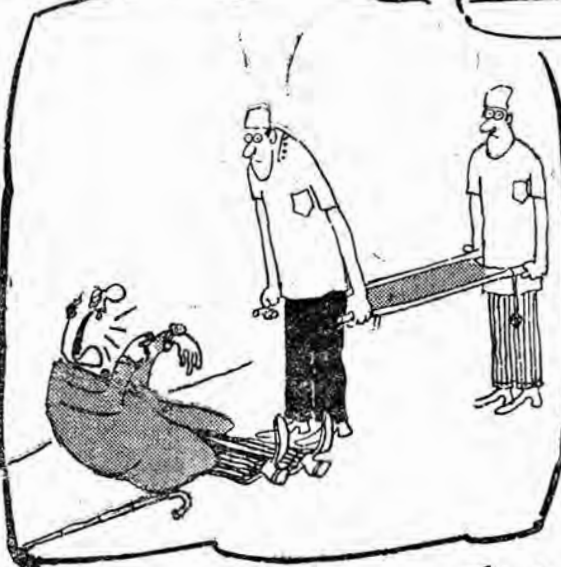

Dünya Karikatür leri

Bağırın Çizgiler

Mr. Hoviv

— Hayır dostlarım, ısrar etmeyin... Karın çıkmamı istemiyor...

UYANIK KAPICI

Büyük bir güzellik enstitüsü'nün kapıcısı bol bahşış kazanmakla tanınmıştı. Bir gün bir meslektaş bu işin sırrını sordu. Çok bahşış alan kapıcı gülererek açıkladı:

— Bu çok basit, dedi. Gelen müşteriyi karşılarken buyrun madam diyorum. Aynı müşteri çıkarkende, güle güle matmazel diyorum. Sonuçta, bol bol bahşış almama neden oluyor.

FALCININ İNTİKAMI

Falci kadın, önündeki yavralak kristalden gözlerini ayırarak, karşısında oturan genç müşterinin suratına şiddetli bir tokat atınca kadın yerinden fırladı:

— Ne yapıyorsunuz?

Falci soğukkanlılıkla:

— Hiç, dedi. Kristalde bir müddet sonra kocamı baştan çıkaracağınızı gördüm.

Şimdiden huncımı alıyorum!...

Yazısız

BALODA

Hazır cevaplılığı ile tanınmış olan Paul bir baloya gitmişti. Orkestra güzel bir dans müziği çalıyordu. Paul bir kıza yaklaştı:

— Dansedebilir miyiz? diye sordu.

Kız onu süzdü:

— Çocukla dans etmem, dedi.

Çocuk yüzü Paul hemen yapış tırdı:

— Affedersiniz, hamile olduğunuzu bilmiyordum.

TEHDİT

Cennette, Ademle Havva küçük bir aile kavgasına tutuşmuşlardı. Adem hiddetle:

— Bak Havva, diye bağırды, bana yapacak tek şey kaldı...

— Nedir söyle, dedi Havva.

— Derhal çeneni kapamazsan, bir başka köşeye gider başka bir kadın bulurum.

KÖTÜ KOMŞULAR

Birbirini çekemeyen iki komşu bir yerde karşılaşmışlardı: biri alayla:

— Üzgünüm ama, tavuklarım dün ekmiş olduğunuz bütün tohumları yediler, dedi.

Diğeri güldü.

— Hiç önemi yok, Köpeğim iki saat evvel tavuklarınızın sekizini öldürdü bile...

— Ya öylemi? Bu sözleriniz, yüreğimdeki vicdan azabını azalttı: Çünkü az evvel arabamla köpeğinizi çiğnemiştimde..

— Kocamın aldatmasına aldır mıyorum.. Ama çamaşırlarımı beyaz yapan hangi çamaşır tozunu kullanıyor onu merak ediyorum!...

İŞSİZLİĞE ÇARE

İki işsiz, deniz kenarında oturmuş, gelip geçenleri seyrediyorlardı. Biri çapkını, arkadaşına:

— Ne düşünüyorsun biliyor musun, dedi.

— Ne?

— Dünyadaki bütün kadınlar bir kıtada, erkeklerde bir başka kıtada olsalardı işsizlik diye bir şey kalmazdı yer yüzünde..

— Nasıl kalmazdı, anlıyamadım...

— O zaman herkes gemi, vapur yapmak için çalışırdı!...

İYİ YEMEK

— Sevgilim, yemeği hakikaten beğendin mi?

Kocası, gülmüş dedi:

— Çok güzel olmuş hayatım, Bütün konserve kutularını hakikaten yalnız başıma açtın?

SIRA İLE

Karısından boşanmış olan bir adam, arkadaşına:

— Karıma halâ aşığım, dedi. O yeniden bir başkasile evlendi. Ama şimdi, dolaba beni saklıyor...

Yazısız

— Yanağımdaki beni koymayı unutmuyunuz...

KADIN MANTIK

Genç karı koca çekişiyorlardı. Sonunda kadın hiddetle bağırdı:

— Uzun etme! Ben sana parayı nasıl kazandığımı soruyorum mu? Şu halde sende bana onu nasıl harcadığımı sorma!

MANEVİ İŞKENCE

Boşanmak isteyen kadını dinliyordu yargıç.

— Sayın yargıç. Kocam bana manevi işkence yapıyor!

— Ne gibi?

— Hangisini anlatayım, mesele:

— Doğum günümde pastamda, ki mumları söndürmeme yardım etmek istedi. Kabul ettim, yan odaya geçti ve vantilatörü getirmesin mi?..

Yazısız

PARK YERİ

Bir kadın, kaldırım kenarındaki sokakta boydan boya yatmıştı. Oradan geçen bir polis:

— Neyiniz var madam, hastanız mı? diye sordu. Kadın!

— Hayır, hayır hiç bir şeyim yok, dedi. Kocam az sonra gelecek, arabasını park edeceği yeri koruyorum.

KAYIP CÜZDAN

Babacan bir adam marakola giderek:

— Cüzdanımı kaybettim, dedi.

Komiser teselli etti:

— Onu bulmağa çalışacağız;

Adam ekledi;

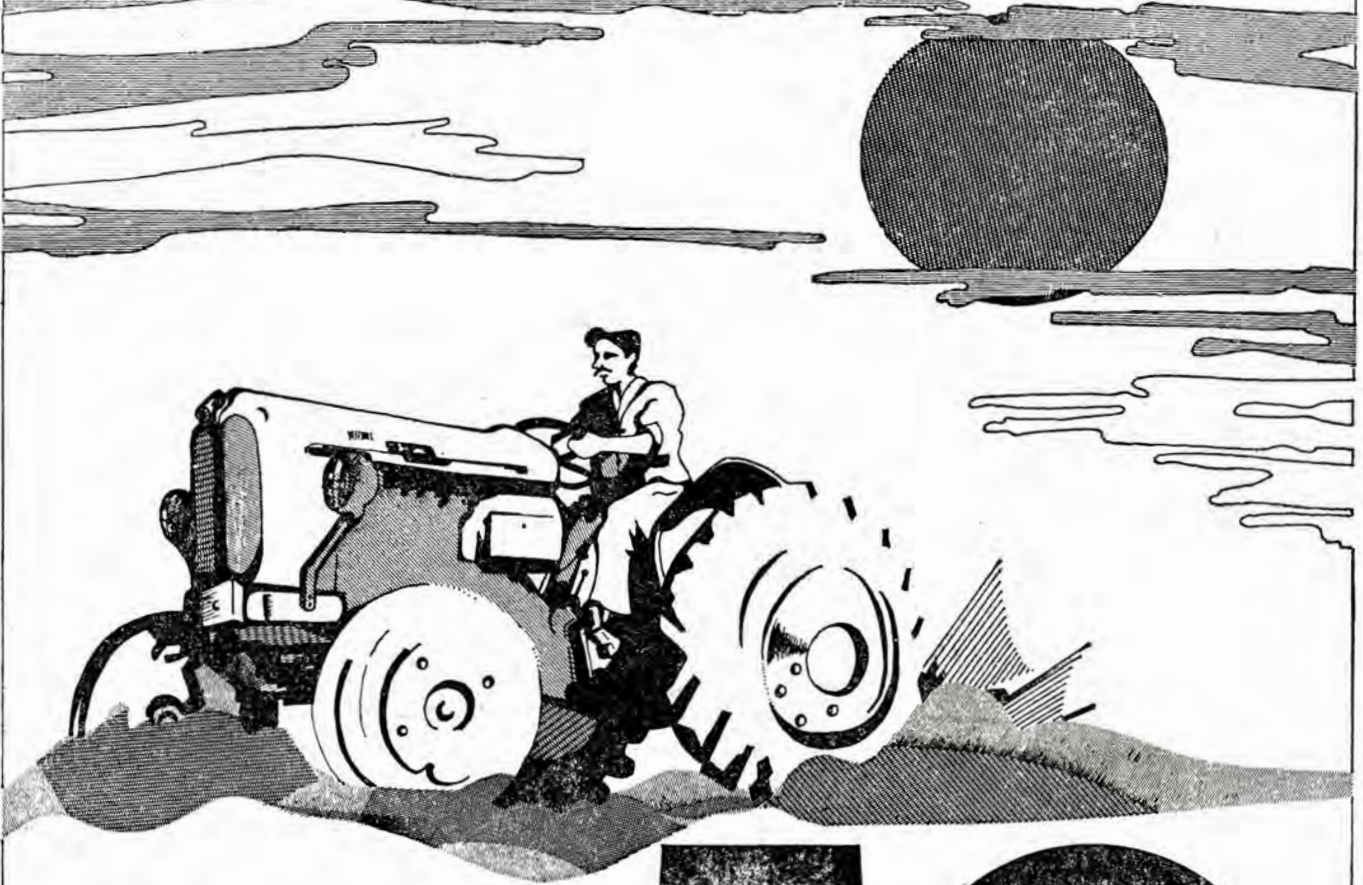
— Cüzdanımı ortağım buldu,

Şey... Fakat.

— Şu halde, istediğiniz nedir?

— Ortağımı bulmanızı istiyorum!...

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

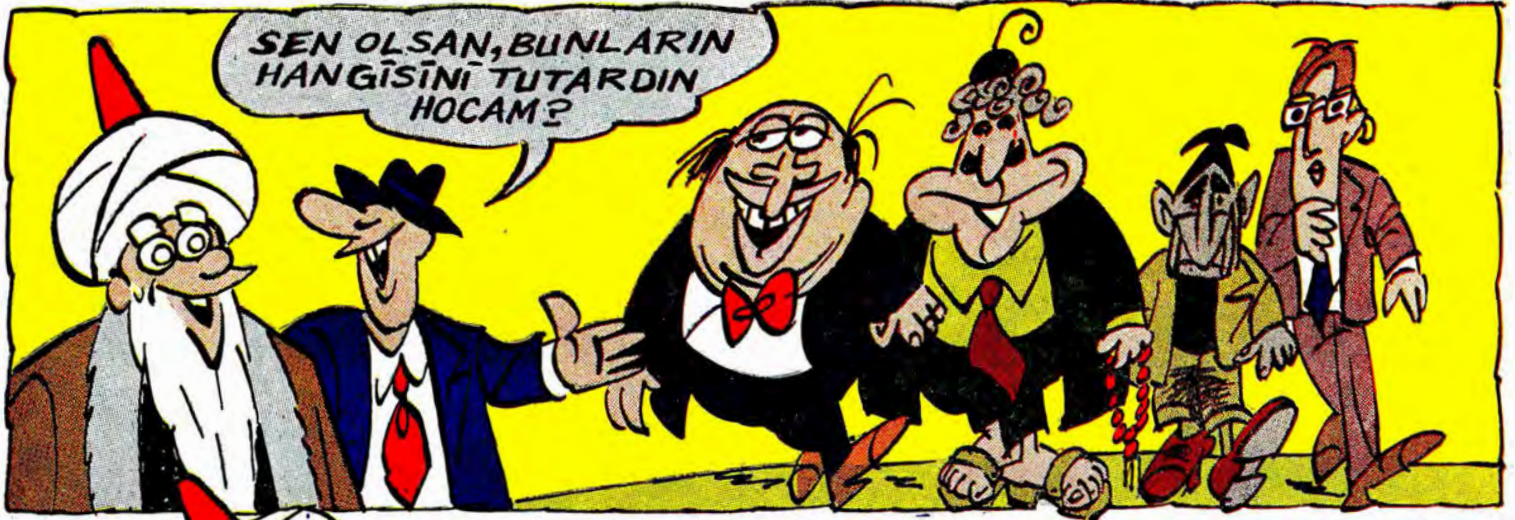

50

milyarı
aşan plâsmanları ile...

T.C. ZİRAAT BANKASI

CELAL

★ Akbaba ★

